

Nr. 12.
11. maí

Auglýsing

er

birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

Hans Hátign konungurinn hefur hinn 19. marz þ. á. staðfest eptirfylgjandi

Lög

um

að öðlast og missa rjett innborinna manna.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Við fæðinguna öðlast skilgetið barn danskan rjett innborinna manna, þá er faðir þess hefur þann rjett, hvort heldur það fæðist hjer í landi eða erlendis.

2. grein.

Þeir er hafa eigi öðlast rjett innborinna manna við fæðinguna, en eru þó fæddir hjer í ríki, öðlast þann rjett, ef þeir hafa haft stöðugt heimili hjer frá fæðing sinni til fullra 19 ára, nema því að eins, að þeir hafi síðasta árið lýst því skriflega yfir fyrir yfirumsóðsstjórninni (í Kaupmannahöfn bæjarstjórninni), að þeir vilji eigi öðlast danskan rjett innborinna manna, og hafi þvínæst sannað það með löggildu vottorði, að þeir hafi ríkisborgararjett í öðru landi. Þesskonar yfirlýsing dugir þó eigi þeim, er bor-
Nr. 12. Auglýsing 11. maí, er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

Bekendtgørelse,

Nr. 12.
11te Maj.

hvorved

Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19de Marts 1898
fundgøres paa Island.

Under 19de Marts d. A. har Hans Majestæt Kongen stadfæstet efterfølgende

Lov

om

Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ifølge Fødsel erhverves dansk Indfødsret af ægte Barn, hvis Fader har dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

§ 2.

Personer, der ikke ifølge Fødsel have erhvervet Indfødsret, men dog ere fødte her i Riget, erhverve Indfødsret, naar de efter Fødselen vedblivende have haft deres Hjemsted her indtil deres fyldte 19 Aar, medmindre vedkommende i Løbet af det sidste Aar for Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Magistraten) har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret samt derhos ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Saadan Erklæring skal dog ikke med Virkning

Nr. 12. Bekendtg. 11te Maj, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19. Marts 1898 fundgøres paa Island.

Nr. 12. inn er af útlending, er sjálfur hefur á þenna hátt haldið ríkisborgararjetti sínum 11. maí erlendis.

Þess rjettar innborinna manna, er karlmaður öðlast samkvæmt þessari grein, verður og kona hans og skilgetin börn aðnjótandi.

3. grein.

Ef útlend kona giptist manni, er hefur danskan rjett innborinna manna, öðlast hún sama rjett við giptinguna.

Hafi þau átt börn saman, áður þau giptust, öðlast þau börn einnig danskan rjett innborinna manna, sjeu þau ófullveðja (yngri en 18 ára).

4. grein.

Danskan rjett innborinna manna geta menn og öðlast með lögum (Naturalisation) samkvæmt 51. gr. grundvallarlaganna, 28. júlí 1866.

Þá er karlmaður öðlast hann á þenna hátt, nær hann einnig til konu hans og ófullveðja barna skilgetinna, sje eigi annað ákveðið í lagaboðinu.

5. grein.

Danskan rjett innborinna manna missir sá, er verður ríkisborgari í öðru landi. Þá er karlmaður öðlast ríkisborgararjett í öðru landi, missir kona hans og skilgetin börn ófullveðja danskan rjett innborinna manna, ef þau halda eigi áfram að dvelja hjer í ríki, en þó því að eins, að þau hafi öðlast með honum ríkisborgararjett í hinu erlenda ríki.

Sá er vill gjörast ríkisborgari í öðru landi, getur með konungsúrskurði látið leysa sig frá ríkisborgara-sambandi sínu við Danmörku. Lausnin skal bundin því skilyrði, að hann skuli innan ákveðins tíma hafa fengið ríkisborgararjett erlendis.

6. grein.

Kona missir danskan rjett innborinna manna, ef hún giptist manni, sem eigi hefur þenna rjett.

Hafi þau átt börn saman, áður þau giptust, missa börnin einnig danskan rjett innborinna manna, sjeu þau ófullveðja, þá er foreldrarnir giptast, en halda honum, ef þau eru þá fullveðja.

7. grein.

Nú hefur danskur karlmaður eða ógiptur kvennmaður eptir 18. aldursár, eða ekkja eða fráskilin kona, eptir að hjónabandinu er slitið, 10 ár í sífellu átt heimili sitt erlendis, og missir sá þá rjett innborinna manna (sjá þó 8. gr.), nema valdið hafi búsetu erlendis störf, er manni voru falin í þjónustu hins danska ríkis, eður maður hafi, áður þessi 10 ár eru liðin, áskilið sjer að halda rjetti innborinna manna og gefið það hlutadeigandi sendiherra eða verzlunarfulltrúa hins danska ríkis til kynna með skriflegri yfirlýsingu, sam-Nr. 12. Auglýsing 11. maí, er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett inborinna manna.

kunne afgives af den, der er Barn af en Udlænding, som selv paa denne Maade har gjort Nr. 12.
sin fremmede Statsborgerret gældende. 11te Maj.

Den af en Mand i Medfør af nærværende Paragraf erhvervede Indfødsret tilkommer ogsaa hans Hustru og ægte Børn.

§ 3.

Den fremmede Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Ægteskabet saadan Ret.

Have Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, erhverve ogsaa disse Børn, for saa vidt de ere umyndige (under 18 Aar), dansk Indfødsret.

§ 4.

Dansk Indfødsret kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henhold til Grundloven 28de Juli 1866 § 51.

Naturalisation af en Mand omfatter hans Hustru og umyndige ægte Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes.

§ 5.

Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mand's Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, saafremt de ikke forblive her i Riget, dansk Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem.

Den, som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kongelig Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist skal være bleven Statsborger i et andet Land.

§ 6.

Dansk Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har dansk Indfødsret.

Have Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, tabe Børnene ligeledes dansk Indfødsret, for saa vidt de ere umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaa Ægteskab. Ere de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevare de deres danske Indfødsret.

§ 7.

Har en dansk Mand eller ugift Kvinde efter sit fyldte 18de Aar eller Enke eller frafåit Hustru efter Ægteskabets Opløsning i et uafbrudt Tidsrum af 10 Aar haft sit Hjemsted i Udlandet, taber den paagældende sin Indfødsret, jfr. dog § 8, medmindre Fraværelsen skyldes et offentligt Hverv for den danske Stat, eller Indfødsretten forbeholdes ved en inden nævnte Tidsrums Udløb for vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat i Overensstemmelse med derom fastsatte Bestemmelser afgiven skriftlig Erklæring. Saa-
Nr. 12. Befendtg. 11te Maj, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19. Marts 1898 kundgøres paa Island.

Nr. 12. kvæmt reglum þeim, er um það gilda. Til þess að viðhalda gildi þeirrar yfirlýsingar, 11. maí. verður að endurnýja hana á hverjum 10 ára fresti, talið frá síðustu yfirlýsingu.

Rjett til slíkrar yfirlýsingar hefur þó aðeins sá, er sjálfur hefur fluttzt úr landi, börn hans, og ekkjur þeirra.

Nú missir maður danskan rjett innborinna manna samkvæmt þessari grein, og nær það þá einnig til konu hans og ófullveðja barna skilgetinna, ef þau halda eigi áfram að dvelja hjer í ríki.

Með samningum við aðra þjóð má fella úr gildi eða takmarka gagnvart henni ákvæði þau, er getur um í þessari grein.

8. grein.

Sá er samkvæmt ákvæðum 7. gr. hefur misst danskan rjett innborinna manna, en er eigi orðinn ríkisborgari í öðru landi, ávinnur sjer hann á ný með því að taka sjer heimili hjer í ríki, eða enda án þess, með sjerstöku konungsleyfi.

Öðlist karlmaður á þenna hátt aptur rjett innborinna manna, verður kona hans og ófullveðja börn skilgetin hans og aðnjótandi, enda þótt þau haldi áfram að eiga heimili erlendis, og enda þótt hún hafi giptzt honum eða börnin sjeu fædd, eptir að hann hafði misst þann rjett, svo að þau höfðu ekki áður, með giptingunni eða fæðingunni, öðlzt danskan rjett innborinna manna.

9. grein.

Óskilgetið barn móður, þeirrar er hefur danskan rjett innborinna manna, öðlast þann rjett við fæðinguna, hvort heldur það fæðist hjer í landi eða erlendis.

Þar sem skilgetið barn, samkvæmt lögum þessum, fylgir föður, að því er ríkisborgarastöðu þess snertir, fer um stöðu óskilgetins barns að því leyti eptir stöðu móður þess.

Þótt móðirin giptist manni öðrum en föður barna hennar, og ríkisborgarastæða hennar breytist við það, þá hefur það þó enga breytingu í för með sjer á stöðu barnanna að því leyti.

10. grein.

Ef eigi er kunnugt um ríkisborgarastöðu einhverra barna hjer í ríki, ber að álíta, að þau hafi danskan rjett innborinna manna, þar til er annað verður upplýst.

11. grein.

2. gr. laga þessara nær og til þeirra, er fæddir eru áður en lögin öðlast gildi, en sem hafa þá enn eigi öðlast rjett innborinna manna eptir tilskipun 15. janúar 1776, 9. gr. Þá er lög þessi öðlast gildi, fá konur þær danskan rjett innborinna manna, er þá lifa í hjónabandi með mönnum, er þenna rjett hafa.

Það fer að öðru leyti því að eins eptir ákvæðum þessara laga, hvort manni ber að öðlast eða missa rjett innborinna manna, að atvik þau, er því ráða, hafi gjörzt eptir að þau hafa öðlzt gildi.

12. grein.

Lög þessi gjöra enga breytingu á gildandi ákvæðum um stöðu þeirra manna, er settzt hafa að hjer í landi eða haft fast aðsetur um hríð, en sem eru ekki innbornir. Nr. 12. Auglýsing 11. maí, er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

den Erklæring maa for vedvarende at have Gyldighed gentages inden hvert tiende Mars Nr. 12. 11te Maj. Udløb, regnet fra sidste Erklærings Afgivelse.

Afdgangen til at afgive den nævnte Erklæring tilkommer dog kun den, som selv er udflyttet, og hans Børn, samt Enker efter saadanne.

Tabet af dansk Indfødsret efter denne Paragraf omfatter ogsaa vedkommende Mand's Hustru og umyndige ægte Børn, for saa vidt de ikke forblive her i Riget.

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser kunne ved Overenskomst med en fremmed Magt ophæves eller indskrænkes lige over for samme.

§ 8.

Den, som ifølge Bestemmelserne i § 7 har tabt dansk Indfødsret, men ikke er bleven Statsborger i et andet Land, generhverver sin Indfødsret ved at tage Hjemsted her i Riget eller selv uden dette ved særskilt Tilladelse af Kongen.

Generhverves Indfødsretten paa denne Maade af Manden, tilkommer den ogsaa hans Hustru og umyndige ægte Børn, selv om de beholde Hjemsted i Udlandet, og uden Hensyn til, om Ægtefæltet er stiftet eller Fødselen sket efter Mandens Tab af dansk Indfødsret og Ægtefæltet og Fødselen saaledes ikke oprindelig have begrundet dansk Indfødsret for Hustruen og Børnene.

§ 9.

Uægte Barn, hvis Moder har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

I de Tilfælde, hvor ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov ægte Barn følger Faderen, retter det uægte Barns statsborgerlige Stilling sig efter Moderens.

Forandres Moderens statsborgerlige Stilling som Følge af Ægtefælt med en anden end Børnens Fader, sker derved ikke nogen Forandring med Hensyn til Børnens Indfødsret.

§ 10.

Børn, som findes her i Riget, uden at deres statsborgerlige Stilling kendes, anses indtil andet oplyses, som havende dansk Indfødsret.

§ 11.

Lovens § 2 faar Anvendelse ogsaa paa Personer, som ere fødte forinden Lovens Ikrafttræden, men da endnu ikke have opnaaet Indfødsret efter Forordning 15de Januar 1776 § 9. De Kvinder faa Indfødsret, som ved Lovens Ikrafttræden levede i Ægtefælt med Mand, der have dansk Indfødsret.

I øvrigt komme Lovens Bestemmelser kun til Anvendelse, saafremt det Forhold, der begrunder Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, ligger efter Lovens Ikrafttræden.

§ 12.

Denne Lov gør ingen Forandring i Henseende til den Retstilling, der efter hidtil gældende Regler tilkommer ikke-indfødte som Følge af, at de have taget Bopæl her i Landet eller have haft fast Ophold her en vis Tid.

Nr. 12. Bekendtg. 11te Maj, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19de Marts 1898 kundgøres paa Island.

Nr. 12.
11. maí

13. grein.

Lög þessi ná til allra hluta Danaveldis, eins og lög þau fyrri um rjett innborinna manna, er þau koma í stað.

Lög þessi gilda eigi fyrir þá menn, er áskilinn er rjettur innborinna manna samkvæmt friðarsamningnum frá 30. október 1864, XIX. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 19. marz 1898

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Bardenfleth.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði innanríkismálanna 11. maí 1898.

Bardenfleth.

Schou.

§ 13.

Nr. 12.
11te Maj.

Denne Lov gælder ligejorn de ældre Bestemmelser om Indfødsret, i hvis Sted den træder, for alle Dele af den danske Stat.

Den gælder ikke for de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 Art. XIX er forbeholdt Indfødsret.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Marts 1898.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Bardenfleth.

Hvilket herved kundgøres for alle vedkommende.

Indenrigsministeriet, den 11te Maj 1898.

Bardenfleth.

Schou.